

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Uniwersytetu Przyrodniczo - Humanistycznego w S.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa, T. Z., S. Z. i M. P.
o odwołanie od decyzji Ministra Skarbu Państwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 września 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Apelacyjnego
z dnia 21 października 2010 r.,

- I. odrzuca skargę kasacyjną do rozpoznania;**
- II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 października 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w S. od postanowienia z dnia 10 czerwca 2010 r., którym Sąd Okręgowy po ponownym rozpoznaniu sprawy nie uwzględnił odwołania wnioskodawcy wniesionego od decyzji Ministra Skarbu Państwa z dnia 24 lipca 2008 r. nieuwzględniającej sprzeciwu od decyzji tego Ministra z dnia 30 czerwca 2008 r. odmawiającej wyrażenia zgody na rozporządzenie przez uczelnię jednym z jej składników majątkowych, którego wartość rynkowa przekraczała 50.000 euro, wymaganej w art. 5a ust. 1 ustawy dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 ze zm.).

Od postanowienia z dnia 21 października 2010 r. wnioskodawca wywiódł skargę kasacyjną.

W odpowiedzi na skargę uczestnik postępowania Skarb Państwa wniósł o jej odrzucenie, a na wypadek nieuwzględnienia tego wniosku o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, w przypadku zaś nieuwzględnienia także tego wniosku o jej oddalenie, ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności konieczne było zbadanie czy skarga kasacyjna jest w sprawie dopuszczalna.

Zgodnie z art. 5c ust. 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 ze zm.), do rozpoznania spraw wszczętych na skutek odwołania państwowej osoby prawnej od rozstrzygnięcia Ministra Skarbu Państwa o nieuwzględnieniu sprzeciwu tej osoby od decyzji tego Ministra odmawiającej wyrażenie zgody na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w art. 5a ust. 1 tej ustawy, znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy części pierwszej księgi drugiej tytułu II działu IVa Kodeksu postępowania cywilnego, czyli przepisy postępowania nieprocesowego dotyczące spraw z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego. W postępowaniu nieprocesowym kwestię przysługiwania skargi kasacyjnej w sposób generalny normuje art. 519¹ k.p.c. Przepis ten ogranicza jej

dopuszczalność do pewnej kategorii spraw. Stosownie do § 1 tego artykułu, skarga przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Ponadto skarga przysługuje w sprawach wymienionych w § 2 i 3. W pozostałych rodzajach spraw rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna uczestnikom nie przysługuje.

Art. 5c ust. 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. w sposób jednoznaczny określa przynależność przewidzianych w nim spraw poprzez odesłanie do konkretnych przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 691¹ - 691⁹ k.p.c.). W ten sposób regulacja pozakodeksowa została bezpośrednio objęta Kodeksem. W tym kontekście, zważywszy, że ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r., jak również przepisy art. 691¹ - 691⁹ k.p.c., nie zawierają samodzielnych unormowań dotyczących dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach w nich określonych, jej oceny należało dokonać w oparciu o ogólne reguły przewidziane w art. 519¹ k.p.c., uwzględniając systematykę Kodeksu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2003 r., IV CZ 3/03, niepubl.). Wyraźne odesłanie do przepisów normujących postępowanie w sprawach z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego działu IVa przesądza o tym, że obecnej sprawy nie można zakwalifikować do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 519¹ § 1 k.p.c., dla których przepisy szczegółowe zawarte są w pozostałych działach tytułu II, ma ona bowiem względem nich charakter autonomiczny. Oznacza to, że wobec braku w tych przepisach regulacji szczególnych przewidujących możliwość wniesienia skargi kasacyjnej w sprawach, których przepisy te dotyczą, skarga w nich jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2009 r., II CSK 21/09, niepubl.).

Z omówionych przyczyn skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 3 k.p.c.